

## عنوان مقاله:

مطالعه زمان در داستان آفرینگان بر اساس نظریه فضاهای ذهنی و آمیختگی مفهومی

## محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسندگان:

محمدحسن شاهی راویز - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان، رفسنجان، ایران

امیرحسین مختاری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان، رفسنجان، ایران

پریا رزم دیده - استادیار زبان شناسی، دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان، ایران

## خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، از نگاه معنی شناسی شناختی، دست به شناسایی نحوه مفهوم سازی زمان در قلمروی زبانی زند. بدین منظور بعد از تعریف از منظر متمایز شناختی و پی بردن به نقش زمان در روایت داستانی، مکانیسم عنصر زمان در داستان آفرینگان، یکی از داستان های کتاب سایه روشن نوشته صادق هدایت مورد بررسی و مطالعه قرار می گیرد. از بین جنبه های مختلف زمان در یک روایت داستانی در داستان آفرینگان، ساختار زمان طبق رویدادهای داستان و چگونگی پیوند و اتصال بین آنها در زنجیره زمانمورد عنایت است که به کمک نظریه فضاهای ذهنی و و آخرین نسخه آن یعنی آمیختگی مفهومی در پیاسخی برای این دو مسئله هستیم. با اعمال این دو نظریه معناشناختی بر روی روایت داستانی داستان آفرینگان به این نتیجه می رسیم که سه عنصر زاویه دید، کانون و رویداد ساختار هر یک از فضاهای روایدر یک مسیر زمانی را شکل می دهند و فضا ها روایی بر پایه این اجزای درونی و با توجه به الگویی مفهومی با یکدیگر تلفیق می شوند و پیوند میخورد و زنجیره رویدادهای داستان را تشکیل می دهند. بدین ترتیب، این جستار به دنبال تبیین روش چگونگی ساخت و پیدایش معنا، در سطح گفتمان است.

## کلمات کلیدی:

زمان، نظریه فضاهای ذهنی، نظریه آمیختگی مفهومی، انگاره توالی زمانی، صادق هدایت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481003>

